

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
 - заменик тужиоца Снежана Станојковић,
 - пуномоћник оштећених Марина Кљајић,
 - сви оптужени,
 - и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Марија Ивановић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповића и Николајидиса, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића.
- Приступио адвокат Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића.

Адвокат Слободан Живковић изјављује да уколико претрес потраје дуже од 12 часова, он би морао да напусти исти па ће га мењати адвокат Гордана Живановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Путем видео-конференцијске везе са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Ирине Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за данас од позваних сведока ко је приступио?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: У међувремену су дошли и остали свједоци, имамо значи свих троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел обавештава веће да су у суд у Вуковару приступили сведоци Жељко Јапунца, Катица Петровић и Раде Лесковац.

СВЕДОК ЖЕЉКО ЈАПУНЦА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јапунца, да ли ме чујете?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ давали изјаву код истражног судије овог суда 12.11.2007. године и Ваши лични подаци од оца Милана, електроинсталатер, живите у Ловасу, у којој улици у Ловасу станујете?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Вуковарска 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Вуковарска 45, рођени сте у Ловасу 1962. годиште, са оптуженима несродни, јесу ли то ти лични подаци, ништа се није мењало? Изволите.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Задњи пут кад сам дао исказ само је један био од оптужених, а у сродству ми је једино зет Девчић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати сад све оптужене: Љубан Девтак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, да ли Вам је неко род од њих?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Рекао сам једино Милан Девчић зет, од сестре муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваше рођене сестре?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Од сестре од тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од сестре од тетке муж, онда то није сродство које би Вас ослобађало дужности сведочења.

Изјављује да је оптужени Милан Девчић од његове сестре од тетке муж, са осталим оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и то страдање цивила приликом напада на Ловас, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Ви сте већ давали исказ истражном судији 12. новембра 2007. године о овим догађајима, да ли остајете при овом исказу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је одбрана, Жељко Крњајић Вас је предложио за сведока па ћемо кренути са Вашим испитивањем. Изволите.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ево ја ћу судија најпре, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Касније господин Крњајић. Господине Јапунца, у време ових дешавања у Ловасу Ви сте били тамо претпостављам?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја ћу Вам поставити неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само искључите, два микрофона су укључена.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја имам за Вас неколико питања, будући да сте у истрази саслушани и детаљно се изјаснили о ономе што Вам је познато у то време дешавања у Ловасу, па бих пошао од првог питања, најпре да Вас питам. Ја бих нешто пре ових дешавања да ли је, ако је Вама то познато наравно, да ли је у селу било сеоских стража?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па по мом сазнању је.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А можете ли нам рећи када се почело са тим стражама, временски ако можете да определите?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: А то не знам, не бих Вам то знао казати, то је било прије 20 година сад да се ја сећам.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, да, али пре напада ако можете некако да временски?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па било је прије шта ја знам можда месец, два.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Месец дана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Када више нисам могао никуда проћи.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Да ли сте Ви учествовали у давању тих стража?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, да ли Вам је познато о каквом оружју је ту било рећи на тим стражама, да ли Вам је уопште то познато с обзиром да тамо нисте били?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли нам рећи да ли је село гранатирано пре 01.10.1991. године?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, једна граната је пала близу моје куће, једном човеку тамо мом комшији је срушило пола куће.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Реците ми да ли је том приликом оштећена и црква и још неке куће поред Ваше куће или не?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, то је на другој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само микрофон, немојте да машате с микрофоном лево-десно јер губимо звук.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Нисам баш добро чуо шта кажете, на другој страни, на којој страни?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па у центру, а ја сам од центра једно 500-600 метара можда и километар.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А Ви сте на другој. Добро. Господине Јапунца, то је све што сам имам ја имао да Вас питам. Хвала Вам што сте се одазвали овом позиву и сведочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, оптужени Крњајић.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан господине Јапунца, оптужени Жељко Крњајић.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Добар дан.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: 10.10.1991. године где сте се Ви налазили?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: У кући, својој кући.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је неко још био са Вама?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Код мене у кући је било око 30-40 људи, сав мој комшилук, суседи окол.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Када сте чули ту пуцњаву пред кућом, ко је Вас звао да изађете?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Ти.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И том приликом шта сам ти ја рекао, како сам поступио према теби?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Прво сам ја теби рекао «немој да пуцаш, ја ћу први да изађем», то већ има у записнику и ја сам први изашао са својом женом и децом и онда моји баба, старац, женина сестра и сви остали који су били у кући.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли су код тебе били браћа Пањик комшије твоје они који су касније настрадали на минском пољу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, али тек кад су отишли из моје куће, након седам-осам дана.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је био Јосип Бошњаковић?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам се ја са њима поздравио и причао лепо са њима?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Са свима редом.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам једном рекао да иде у другу собу да уништи, подере оружани лист и да пиштољ сакрије?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, томе Јосипу, колеги твом, Бошњаковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не препричавајте Ви шта сте рекли, питајте сведока.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је тај дан из те твоје куће ко одведен, ухапшен, малтретиран, пребијен?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Колико сам се ја задржао код тебе?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па не знам, 15-20 минута, пола сата, тако.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ме тај дан још, да ли си ме виђао још тих дана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И питао бих те још само да ли си познавао Јосипа Јовановића?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Како не бих познавао, од моје сестричине муж.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си га видео тих дана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Нисам га успио видети али ишао с њом, са сестричином том својом, хтела му однети неку весту и цигаре тамо, не знам где је био затворен, па нас нису пустили ти тамо, не знам где су то држали.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јеси ли причао тад са Јосипом?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро Жељко. Немам више питања. Хвала ти Жељко што си се одазвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли познајете Небојшу Јапунцу и да ли Вам је то неки род?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Како не бих познавао, од мог рођеног стрица син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео, рођеног?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Од мог рођеног стрица син, брат од стрица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се са њим дешава, је ли он живи сад тамо у Ловасу или?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, он је у Аустралији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда нема потребе да причам. Шта је он радио за време тога кад је Ловас био заузет након тога?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: А шта би радио, он је тек дошо из војске, био код мене исто у кући са својом баком, мама му је била негде отишла, он је био код мене у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде нека Јања Марковић је сведочила па је рекла да је у згради месне заједнице био затворен њен очух Стјепан Лукетић и да је тамо стражарио Небојша Јапунца па Вас зато питам да ли знате?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То мени није познато, ја знам да је био код мене првих десет дана у кући, он и његова бака, шта је радио даље то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јапунца, реците ми да ли је тог дана био Јосип Сабљак или накнадно дошао у Вашу кућу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Био је не тога дана и прије, 15 дана прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тог дана кад је био напад, ја Вас конкретно питам?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да, да, и он и његова супруга Анкица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они накнадно дошли или је од почетка?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Били су тада, тада су били, и прије 15 дана пре. Спавали код нас и дан и ноћ су били код нас, зато што сам имао кућу бетонски блокови под целом кућом подруми и сви су били код нас, бојали се гранатирања. Около све те куће од суседа су доста лоше, па су сви код мене били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте том приликом телефоном разговарали, чули шта се дешава у селу, је ли неко погинуо, страдао, да сте обавештени?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: А како смо могли разговарати кад телефона уопште није било, прије 15-20 дана, месец дана кад је, не знам, Товарник гранатиран све су везе уништене, уопште телефона нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чули смо овде од сведока да су телефонске везе радиле.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не знам, код мене у кући није било телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је тај Јосип Сабљак причао да је био код Вас у кући и да сте Ви с неким причали телефоном, почели сте да псујете и да плачете, кажете «убили су ми најбољег брата» итд.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: А то је само локал радио, само смо у селу могли звати једне друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас нисам питала да ли сте звали даље.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Од моје рођене тетке је погинуо син, брат мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, како се зове?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Мато Кесер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Кесер?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта сте то сазнали и с ким сте разговарали то телефоном и чули да је погинуо Мато?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Звала ме је његова супруга, снаја моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове снаја?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Ружица Кесер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је Ружица рекла преко телефона?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: У ствари није она рекла да је погинуо, него је она рекла да су га одвели и да вероватно је убијен и онда сам био љут, револтиран, тек сам сазнао након три-четири дана да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали да је убијен?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па прича по селу баш тај један комшија, тај сусед, тај Јосип Бошњаковић, он је тамо негде горе га је видио, шта ли, чуо, каже «погионуо ти брат Мато».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је Ружица рекла преко телефона ко га је то одвео?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Е то не знам, наишла војска, која војска, ко је био, шта је, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су наишли, одакле су га одвели?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па из куће ваљда његове, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само не померајте, молим Вас микрофон не померајте јер ми овде не чујемо. Реците ми сазнадoste ли том приликом да ли је са Матом Кесер још неко одведен истом приликом?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Колико се ја сећам та његова супруга је рекла да је ваљда одведен он и његов тај сусед Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам Ружица рекла је ли био неко познат међу тим који су га одвели?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ништа рекла или није био нико познат?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Она је мени само рекла «дошла војска и одвела га», а сад ко, шта, немам ја појма, нити сам ја њу питао ко је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког Слободана Зорају?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Слободан Зораја? Да, да, из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то мештанин Ловаса?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнање је ли то лице учествовало у нападу на Ловас?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Колико ја знам он је био у селу исто као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јесте ли Ви у то време задужили неко оружје, униформу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За цео тај период јесте ли од 10-ог па на даље, не мислим само на дан напада, да ли сте имали оружје?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Тек након можда месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте оружје, од кога?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да, па не знам, територијална одбрана нека, шта је било, немам појма, тамо у месној заједници, опћини су делили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми овог дана када је Жељко Крњајић дошао испред те Ваше куће и кад сте Ви изашли и тај разговор ваш, је ли Вам рекао Жељко да ставите неку белу крпу на?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, белу плахту да се забије неки ексер, неки клин, да се зна да је кућа прегледана, да је све у реду, тако да више нико не мора долазити прегледати, малтретирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је наредних дана неко Вам рекао да морате неку белу крпу око руке да носите Ви или било ко други?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, ево ја сам то носио и ја сам иначе по струци електроинсталатер па сам ишао горе поправљати, имали смо агрегат који је терао воду па смо оспособили горе две-три зграде, не знам, где је та војска била, да имају струје па сам на кошуљи на реверу имао закачену малу белу крпицу као неки знак распознавања од остале њихове војске и ко је већ ту био да се зна ко је шта или већ шта је то било, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам баш разумела, какво распознавање од остале њихове војске?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па да нисам војник, имао сам војничку кошуљу и са стране на реверу закачену белу обичну малу крпицу да се зна да сам цивил, да радим, да нисам војник, да нисам војно лице, шта су већ били ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта се тих дана дешава у селу, ко је Вас распоредио да идете то да радите те електрорадове, да оспособљавате струју?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па један исто познаник, неки Милорад Воркапић је дошао звати је ли би ја могао доћи, пошто знају да ја то радим, да им оспособим, у ствари то је био тек трећи, прва три дана нисам никуд из куће ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај Милорад Воркапић, шта је он био у селу, је ли имао тад неку функцију, шта?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Откуд знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези страдања ових људи у селу Ловас имате ли Ви неких сазнања?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте Јосипа Јовановића и да сте тамо ишли у неки простор где је био затворен, па Вас нису?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Нисам ја ишао у тај простор, ја сам био то је ту у склопу месне заједнице где смо дежурали и тај агрегат био где се терала вода и та струја и случајно наишла та моја сестричина и она ми је рекла као «Јосо одведен, затворен, носим му неку весту, као хладно је, и кутију цигара па јел био могао ја неког ту питати јел знам» и онда се ето

тако десило да сам се срео с њом и још нас је ту један најурио, скоро затворио и нас, каже «не може нико тамо ићи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неког питали?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па некога тамо исто војника непознатог, не знам ни ко је, ни шта је, није нас на крају ни пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило том Јосипу Јовановићу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: После сам чуо да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где му је тело пронађено?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Марка Јапунцу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Како не бих познао, мој стриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш стриц?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за њега, да ли је он био наоружан, имао униформу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па исто као и сви остали, рекао сам, након месец дана малтене свима дали оружје, униформу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Је ли Вам познато је ли ово лице стражарило тамо испред тог затвора у месној заједници?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То не знам, ја углавном јесам оружје добио али ја нисам никуд ишао јер сам се бакћао са струјом, поправљао по селу струју, одржавао тај агрегат да има воде у селу, да има тај ужи центар, да има трговина, та управна зграда од задруге ловаске, месна заједница, не знам, тамо где је била та војска, нека команда, где су они били, то је мој посао био. Што се тиче стража то немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви још то обављали те радове? Ко је био с Вама?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па било нас је пет-шест. Био је неки Јосип Лукетић, он је сад покојни, он је био као механичар за агрегат. Био је Јосип Кувеждић један мој колега који је са мном радио пре у фирми и сад радимо заједно. Био је још неки Адам звани «Брицо» и он је тамо радио, не знам ни шта је он исто. Било нас једно пет-шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините ако Вас нисам разумела, ко вас је то распоредио у те радове да идете, ко је то одредио?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То је одредио Милан Радојчић, он је био командант Територијалне одбране и то је по његовом налогу било, струја се мора почети сређивати и село се мора поправити, не знам, и тако су почели ти радови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од ког дана сте ви то почели да оспособљавате те?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па рекао сам, три дана од куће нисам никуда ишао, још сам инсистирао да нећу никуд да идем да остављам своју жену, прво своју жену и децу, јер су ми они били најбитнији од свих осталих, док се то мало није смирило и онда су ме трећи или четврти дан звали и онда смо почели ићи то мало сређивати, мало по мало и то је трајало све до Нове године 31.12. смо добили струју кад смо комплет цело поправили средили све што је уништено, ето, и што се тиче задруге и села и горе на економији, фактички све смо оспособили да може да дође у неку функцију рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нама се изгубила слика, не знам да ли Ви нас видите, ми Вас не видимо?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Ја вас видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви видите, добро. Ево сад нам је враћена слика. Да ли познајете Љубана Деветака?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га у том периоду виђали у селу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па тек након можда четири-пет дана, из почетка не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га виђали?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па срео сам га једном у центру баш кад смо поправљали ту струју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај човек имао неку функцију тада у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Откуд ја знам, мислим не могу Вам то сад казати ко је какву функцију имао и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, пошто сте Ви ишли то поправљали, да ли Вам је била потребна нека пропусница за кретање по селу, јесте ли виђали неке оружане формације у селу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па нормално да је требало, ниси се могао кретати само тако, пуно село било војске, било свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате које су то формације биле стациониране у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Откуд ја, немам појма, откуд бих ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље. Да ли имају питања браниоци, оптужени? Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Јапунца, Бранкица Мајкић адвокат бранилац оптуженог Деветака и Девчића. Ја имам само једно питање за Вас. Ви сте у истрази па и данас поновили «не могу вам казати ко је какву функцију имао», па сте на питање истражног судије «да ли знате ко је у селу био рецимо командир милиције» то је страна 7, Ви кажете «Откуд ја знам ко је командир милиције», е овде је био сведок Јосип Кувеждић кога сте такође и Ви споменули и он је тврдио да је Милан

Девчић заповеник полиције, а на питање суда одакле му је то познато он је рекао «То ми је рекао овај Јапунца Жељко који је по националности Србин, који је заједно са мном радио око струје, око свега и њега сам питао шта се дешава, углавном ми је он то објаснио јер је он заједно са мном радио цело време», значи моје једино питање је да ли остајете ово што сте и поновили да Ви не знате ко је какву функцију имао и да ли сте Ви причали Јосипу Кувездићу да је Милан Девчић командир полиције?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Пазите, то је било прије 20 година, ја сад да Вама кажем могао је било казати ко и било шта да сам ја рекао, сад да ли сам ја то рекао или нисам немам појма, а није моја ингеренција да ја сада морам знати ко је какву функцију у том селу имао, након пар дана кад је дошла војска и не знам ни ја ко у селу. Једино што сам знао сигурно и то тврдим и сад за тог Милана Радојчића зато што ми је он рекао да је он командант Територијалне одбране, а за све ово остало рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Јапунца, ја сам Градимир Налић ја браним Милана Радојчића.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Добар дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја бих Вас питао пар ствари. Ово Вам је колегиница сад предочила да сте код истражног судије рекли да не знате ко је обављао, ко је власт, а сад кажете да једино ово знате, реците ми јесте ли Ви били постали у неком тренутку припадник Територијалне одбране Ловас?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Како, нисам разумио?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте у неком тренутку Ви припадали тој Територијалној одбрани Ловас, јесте ли се водили на списку тамо припадника?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Једино то сад после кад су делили то оружје па су нас вероватно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сте рекли да је било једно месец дана после уласка у село.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад кажете да је Радојчић командант Територијалне одбране, кад сте Ви то сазнали да је он командант Територијалне одбране?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па први пут кад сам га срео кад сам почео радити струју лично ми је он рекао каже «Ја сам ти командант Територијалне одбране».

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који је то датум био?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па не знам који датум, ето пет-шест дана после тог 10.10. који је датум био не могу тачно казати.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми је ли био ту још неко присутан кад сте Ви то њега срели и он то Вама рекао?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, на улици смо се срели и лично је он то мени рекао у очи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је он био обучен, да ли можете да се сетите?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Имао је стару војничку ону радну униформу СМБ са титовком на глави, ето.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми знате ли да ли се Радојчић такође бавио пословима око струје на неки начин?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Како да не, исте смо струке. Радио је некад у «Електро Славонији» у Вуковару.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, и реците ми где је била команда том Радојчићу, то пет-шест дана након 10-ог?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Е то не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То не знам, није ме то ни интересовало где је његова команда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми то кад сте ишли да оправљате струју коме сте се јавили?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па углавном тамо у центар, ја сам имао своју просторију, то је некадашња књижница преко пута опћине, ту има бунар у томе дворишту и ту је била, па углавном да кажем нисмо се јављали никоме. Ја сам ту као тај посао водио и долазио ту прегледавао да ли агрегат радио, палио га ујутру, палио га поподне да се пусти у току дана по два-три сата да ради и да има воде и касније кад је оспособито да има струје у том ужем центру.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми то кад сте Ви постали припадник после месец дана Територијалне одбране, знате ли кад је она формирана Територијална одбрана Ловаса?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате кад је формирана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли, јесте ли Ви давали некакве извештаје Радојчићу тих првих неколико дана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па углавном не, касније већ кад се то мало консолидирало и кад је, онда смо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли давали некоме извештај о свом раду?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никоме?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко вас је водио на посао, јесте ли негде излазили ван места?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, не, само у селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта сте у селу радили тих дана? Јесте ли имали пропуснице неке за кретање кроз село?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па те пропуснице тек након 10-15 дана, не знам, неке беле пропуснице војне, шта је то било, да се можеш кретати, не знам, после пет сати као био је неки полицијски час није се смело никуд ићи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: После 10-15 дана је ли? А да ли можете да ми кажете то кад сте после 5-6 дана срели Радојчића и он Вам се представио као командир територијалне одбране да ли је он Вама издао неке наређење?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Углавном је питао да ли ти можеш то средити са струјом и шта ја знам, дај види са тим Јосипом пошто познаје и њега заједно смо радили пре 91. јел? Сурађивали, дај да видиш да се то што прије реши по селу, да се почне поправљати ето. Више онако нешто усмено и тек онда након 15 дана, месец дана онда смо се почели састајати и договарати шта би се прво поправљало, шта би било приоритет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете да кажете још некога ко је био у територијалној одбрани тих првих 5-6 дана?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Откуд знам?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате никога, само Радојчић се Вама представио.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Он ми се представио као да је он командант територијалне одбране, а сад ко је ту био ко није, немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас овај комшија чија је кућа гранатама оштећена пре 10.10. како се зове да ли можете да нам кажете?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Тадија Бехевић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли он и данас живи у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, он је покојни већ одавно, супруга сама живи у тој кући. То је сад нова кућа направљена, обновљена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми овај, је ли да ли се сећате да ли је у Ловасу за време после 10.10. било војске ЈНА?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па било је чујте свакакве војске, а сад ко је шта био, ко је шта представљао то ја не могу рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли их је било доста или? Како можете ценити?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па поприлично.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Поприлично. Кажите ми је ли било војне технике неке, тенкова, борних возила сличнога?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па једно прва два дана било и онда су одједном сви нестали а куд су отишли шта су, немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас то када су чуване те страже у селу пре овај 10.10. јесу ли Вас тамо ангажовали за те страже?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете да нам објасните зашто? Ви сте били млад човек тада ето видимо после су.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па не знам, вероватно зато што сам друге националности, нису ми веровали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас јесте ли Ви знате ли ко је, да ли је постојала некаква овај организована одбрана села Ловас у смислу да ли је постојао некакав кризни штаб општине? Да ли су постојале некакве страже?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не знам. Не знам, нити сам ја ишао на неке састанке с њима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли држани некакви састанци?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па јесу можда држани али ја нисам ишао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било неких преговора са војском? Да ли Вам је то нешто познато?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То ми је познато то негде пред сами крај рата кад је у Товарнику била та гунгула, после тога се ишло на неке преговоре а сад, ишли су чак ја мислим представници Срба онда је ишао неки Ђуро Продановић и још један стари човек неки пуковник Ловрић, тај је умро и не знам још неки. Ишли су у Товарник на неке преговоре, а сад шта су они преговарали то ми није познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био председник месне заједнице после 10.10.?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: После 10.10.?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То Вам не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Знате ли ко је био.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Или ако није, пардон, пардон, само мало. Чак ако није био тај Ђуро Продановић, не знам можда чак он, не знам, не могу се сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала Вам.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Нема више нико? Од оптужених? Нема више нико ни од оптужених. Пуномоћник изволите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Дobar господине Јапунца, ја сам Марина Кљајић пуномоћник оштећених.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Дobar дан.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Имала бих за Вас неколико питања. Мало пре сте рекли било је свакакве војске. Замолила бих Вас да нам објасните шта сте подразумевали под тим свакакве?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па чујте, шта би подразумевало? Ја сам некад служио војску ЈНА знам како изгледа војник Југословенске Народне Армије, ондашње. Али било је и којекаквих других униформи и види се формација шта је била она регуларна војска, шта су били не знам, да ли су то били добровољци, шта су били сад више немам појма зато сам се тако изразио.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А имате ли Ви неких сазнања да је можда било и добровољаца?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Видите ја сам рекао било је свакаквих а шта су они, како су се они звали не могу Вам ја то казати откуд ја то знам?

МАРИНА КЉАЈИЋ: Па јесте ли чули да неко по селу прича? Ви сте ишли тамо поправљали.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То рекла-казала, причала, ја такве ствари не волим преносити. То је нешто најгоре кад ја нисам у нешто сигуран ја то не волим да изнесем.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро. Рекли сте Ви сте радили везано за поправку те струје. Имате ли сазнања да је још неко од мештана нешто радио? Имао неку обавезу да ради?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па чујте, ишло се радит по селу свашта, крчило се, поправљало се. Порушене куће склањај шут да се може проћ по стазама не знам. Ишло се и у задругу не знам брат јабуке, брат не знам грожђе, шта ја знам шта све има каквих све послова има у тој задрузи. Ишло се радити, ишло је радит цело село.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А знате ли можда ко је тим људима рекао да то треба да раде да иду?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Откуд ја то знам?

МАРИНА КЉАЈИЋ: Не знате? Још бих Вас питала обзиром да сте били у селу читаво то време да ли Вам је нешто познато око напуштања села? Мештани који су одлазили из Ловаса? Како је то било?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па мислим не знам шта кад мислите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Јесу ли мештани напуштали Ловас?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Па јесте, да.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли имате сазнања како је то било? Јесу ли они одлазили сами, јесу ли долазили неки аутобуси по њих? Како је то било?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: То Вам ја не могу казати.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим. Оптужени Милан Радојчић, хвала лепо поштована председнице што сте ми дозволили да поставим сведоку Јапунцићу неколико питања. Жељко питао бих те врло кратко неколико питања. Ја дозвољавам да се ти селективно нечега сећаш а нечега не сећаш па те покушавам присетити ја, дозвољавам и да смо се ми видели после 6, 7, 8 или десетак дана, да ли си ти сигуран да сам се ја теби представио као командант ТО или као твој мештанин и колега из братске фирме? Молим те покушај да се сетиш.

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Срели смо се пред месном заједницом баш сам излазио на врата и рекао си ми да си ти командант територијалне одбране овде у селу. Тим речима.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: На овакве околности, ја немам више питања. Имам примедбу поштована председнице већа. Ово је крајње тенденциозно не знам из ког разлога пошто Жељко и ја смо бар по мојим мерилима имали врло коректне односе, ја Вас молим ако је могуће да сведок дође овде да се суочимо јер одговорно тврдим да нисам ни фактички ни папирнато био то, нит сам се могао представити Жељку да сам командант ТО, ако сам, ја се сусрета не сећам. Ако сам се срео са Жељком, онда смо могли само другарски да разговарамо у сврху поправке струје у Ловасу а ни случајно му се нисам представио као командант ТО јер у то време функцију нисам имао што и Жељко зна. Због чега тако говори, то само он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули смо примедбу.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јапунца реците ми ова Ваша улица у којој сте живели и у којој данас живите Вуковарска улица јесте ли и тада живели у тој улици у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она носила назив Марка Орешковића улица у то време?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јесте, Марка Орешковића 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у тој улици на дан напада страдао неки Јосип Пољак?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Јосип Пољак да. То је скроз на другој страни улице, то сам чуо тек други, трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неких сазнања како је тај човек страдао?

Сведок ЖЕЉКО ЈАПУНЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немате никакве. Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада прелазимо на следећег сведока Катицу Петровић. Захваљујем се господине Јапунца што сте се одазвали да сведочите.

СВЕДОК КАТИЦА ПЕТРОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли смо се разумели, завршено је сведочење, можете да идете и рекла сам следећи сведок је Катица Петровић. Добар дан госпођо Петровић. Да ли ме чујете?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Добар дан, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо да Вам узмемо Ваше личне податке пошто Ви нисте нигде до сада сведочили, бар ја немам неки Ваш исказ па ћете после давати исказ. Име Вашег оца?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Мијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте шта?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, са станом у? Ваша адреса.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Алојзија Степинца 41, Опатовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: 10.02.1946.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где сте рођени?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи суду да ли сте евентуално с неким у неком сродству. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис. Да ли Вам је род неко од ових које сам прочитала?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству са људима чија сам имена и презимена прочитала?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Само мало гласније молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са оптуженима које сам.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, не, нисам с никим у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродна. Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Што ме суд буде питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: И да ништа што ми није познато нећу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа нећу прећутати. Тако кратко реците.

И да ништа нећу прећутати.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: И да ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица која сам Вам малопре прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10-ом и 11-ом месецу 1991.године. Страдање цивила у нападу на Ловас, онда убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Вас је одбрана Љубана Деветака и Милана Девчића предложила за сведока. Испричаћете суду јесте ли у то време били у селу, шта је Вама познато у вези тих дешавања из овог периода. Изволите. Јесте ли били у то време у време напада? Хоћете да причате или ћемо да Вам постављамо питања?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Постављајте ми Ви питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево, пошто бранилац који Вас је предложио за сведока кренуће са питањима, пошто је ипак прошло 20 година па.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Петровић. Бранкица Мајкић адвокат. Имаћу за Вас неколико питања. Пре свега, да ли ме чујете добро? Да ли ме разумете? Можете да одговарате на питања?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим Вас поновите питање, само мало утишајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Мајкић не знам да ли би било боље да Ви седнете.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будете ближе микрофону.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте 10.10. када је био напад на Ловас да ли сте били у селу? Да ли сте били у Ловасу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли и пре тога живели у Ловасу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим Вас гласније.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте и пре напада живели у Ловасу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од када?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја сам и рођена у Ловасу и живила сам у Ловасу све до 98.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми где сте живели?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Улаз у село, тадашња адреса Дол 29, у самом почетку села.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А са ким сте живели у кући?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја и син али је тад син био у ЈНА у Сиску кад је био напад, била сам сама у време напада сам била код брата који је био горе у селу. Ја сам у долини живила улаз, а брат ми је горе у селу тако да кад је Товарник пао, од страха нисам могла бит сама и кућа ми је бомбардована, прокишњавала па сам била све време код брата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Како се зове Ваш брат? Опростите, код ког сте били.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Павле Клисурећ.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми када Вам је кућа страдала? Када је погођена? Када је Ваша кућа погођена? Када је страдала?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Прије напада на Ловас у време кад је Товарник овај, кад је Товарник пао онда је авионом бомбардовано око моје куће тако да ми је страдао кров и овај, један дио зида и нисам могла онда живити у тој кући.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате да ли је осим Ваше куће још нешто погођено том приликом пре 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, само кућа и у двориште пали гелери. Била сам у кући али мени није се ништа, била сам на дворишту мени се није ништа догодило.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је црква у Ловасу гађана пре 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је ловашка црква гађана пре 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је то било када је и Ваша кућа погођена или неки други дан?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Други дан, после цркве.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је Ваша кућа?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Пошто је моја кућа у улазу у село а преко пута има једна мала ливада на тој ливади је био комбајн зелени велики комбајн, ми смо мислили да је то, ја бар мислим као нека барикада и не знам јел су га сакрили, да није гађана моја кућа него тај комбајн, јер је четири бомбе у окружењу моје куће пало, није у двориште није директно кућу. Моја кућа је страдала од асвалта оних камење оно и гелери. Четири бомбе око моје куће, значи тамо је био комбајн, страдао је тај комбајн и нормално моја кућа јер је моја кућа увучена у шумарку једном знате.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: На улазу у село, добро. А кажите ми 10.10. Ви сте у кући брата Павла Клисурећа. Можете ли да нам кажете која је то улица?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Да, била сам код брата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Која је то улица?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Прерадовићева 19, а како је сад не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли можете нешто о самом нападу да нам кажете? Са ким сте били у кући и како је текао напад? Је ли било гранатирања и тог дана, ето да можда буде лакше Вама да то испричате.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Могу да кажем. Ја сам спавала код брата, једно месец дана прије напада. Ијао, опростите. И овај, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Телефон ми звонио. Звонио ми телефон. Ево сад овако, спавала сам месец дана и више код брата са мојом пријатељицом Марицом Острун која је била такођер рођака моје снаје. Ми смо спавале на поду у дневном боравку и пробудим се ја рано и да идем мојој кући овај, да нахраним свиње, тако да сам напад, сам напад сам доживила сама пошто су почеле гранате око пола осам-осам, ја сам већ дошла кући да нахраним свиње, ја сам побегла у боравак. Немам подрума, па сам се сакрила између фрижидера и електричног шпорета. То сам била тако док ми није зазвонио телефон у пола четири поподне. Онда ме је брат звао да ли сам жива, ја кажем јесам. Дођи полако ходај, стави белу траку и

белу тканину стави преко капије. То сам урадила и ставила сам траку, ишла сам полако до мог брата. Видила сам да се из многих кућа да горе, да диме се, али сам ишла средином цесте и тако сам стигла код брата. И од тад сам стално била код брата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А кажите ми да ли је у Вашој кући био неко после 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, није.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли тог дана, да ли сте приметили можда војску неку да је дошла?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте приметили да је дошла војска тога дана? Кога сте видели у селу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам, јесам, приметила сам како да не. Видела сам униформе и шарене и црне, пролазили су аутом, мене није нико дирао, гурала сам бицикл и имала сам ту траку и ишла сам до мог брата. Није ме нико дирао, видила сам горе куће, нека војска, шарене униформе, црне униформе али нисам никог познатог срела. Мени непознати, од страха ја нисам ни гледала ја сам сагнула главу, гурала бицикли и кад сам дошла код брата онда сам сазнала многе ствари да је напад, да су погинули тамо у комшилуку и овај даље не знам. Ја лично нисам видила никог мрвог осим горења кућа.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми Ваш брат Павле Клисурећ да ли је радио негде, где је радио после 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Био је директор ове, управитељ школе. Он је просветни радник и био је управитељ школе.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли познавали Љубана Деветака?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли га виђали после 10.10. у селу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, нисам тог дана видла га.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А касније?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Касније након једно 5-6 дана сам га видила пред месним уредом то јест опћина, видила сам га. Било је пуно цивила, пуно народа и видла сам га.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате шта је он радио у том периоду после 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Знам да ми је брат рекао да је он већ сутрадан, да је он дошао и да је као директор пољопривредне задруге и да је сазвао људе који су способни за рад да иду брат кукурузе, да иду у задругу радит, ето то сам чула од брата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је било неког скупљања у кино-дворани тог првог дана после напада?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Првог дана? Није било скупљања у никаквој дворани. Бар ја не, јер првог дана напада ја сам пролазила кроз село, то је било пустош, само је било неких војника.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Опростите, сутрадан значи дан после напада. Првог дана после напада.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Дан после напада.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: После напада, ето сутрадан је Љубан Деветак сазвао, то сам чула од мог брата пошто је мој брат радио у месној заједници овај тамо да је Љубан Деветак сазвао људе да раде у задрузи, да је полицијски сат уведен, да је уведена војна управа а да је он постављен као од те власти такозване Крајине, да је он постављен као директор задруге. То сам чула од брата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел знате где је био?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где је био тај састанак? Где је окупио Љубан људе јел знате то можда?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Мислим да је, нисам сигурна јер то је већ 20 година прошло, али мислим да је у дому културе, то је највећа дворана да је у дому културе овај сазвао народ.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми да ли сте познавали Милана Девчића?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Да ли сам познавала Милана Девчића?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам, јесам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли га виђали у том периоду после 10.10.?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па видла сам у том периоду, видјела сам га онако у пролазу јер ја сам свакодневно ишла од мог брата са пропусницом, добила сам пропусницу од војске да идем хранит моје свиње у кућу, пошто је та кућа била напуштена, мислим нисам живила у њој, само сам имала свиње и живину кокошке, тако да сам ја свакодневно пролазила кроз центар и онда видла сам и Милана.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате шта је Милан радио у то време?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па ја мислим да је имао, нисам сигурна, али мислим да је имао полицијску униформу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми где сте добили пропусницу за кретање?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где сте добили пропусницу за кретање?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: У једној кући је била војска. Брајковићева кућа, тако се звала у центру села ту је била стационарирана војска и морали смо се обратит да нам они дају пропусницу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А када сте узели пропусницу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Како су и? Како сам извадила? Понела сам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када? Када?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Нисам чула.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте узели пропусницу у Брајковићевој кући? Ког дана? Када?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Можда једно други дан, други, трећи дан јер нису ми могле свиње бит гладне, одмах сам ишла тражити пропусницу. Можда други-трећи дан, нисам сигурна. Нисам исти дан ишла јер сам била и спавала код брата и нисам се одмах усудила ићи овај, одмах други дан кроз село. Ето тако, након два дана сам ишла јер сам чула од брата да је војска и да су тенкови распоређени нека полако идем у Брајковићеву кућу да тражим пропусницу да би дошла до моје куће.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми јесу ли у то време после 10.10. били организовани радови у селу? Јесу ли људи ишли да раде?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Мој брат 10.10. је био с нама кући, мислим не са мношвом био је кући, није био у селу, није био ни на радном месту нити у селу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само тренутак, после 10.10. после 10 дана и више, јесу ли људи почели да раде у селу, на пољима? И је ли Вам познато какав је то рад био?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесу, јесу пошто сам пролазила кроз село видела сам да се возе кукурузи, да се радило да су брали кукурузе, ето видла сам да се ради.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесу ли радили сви и Хрвати и Срби или је ту било разлике неке?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па било је разлике већином су радили Хрвати.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јесу ли радили и Срби?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не могу Вам то рећи јел су радили кад су они били тамо у центру шта ја знам јесу радили, не знам Вам то рећи јел су и они радили. Знам само да је већина Хрвата радила у задрузи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Је ли Вам познато да су се добијали бонови за тај рад?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па ја верујем да су добивали нешто, ја не знам, ја нисам радила, јер ја сам пред сам рат оперисана ту у Београду, имала сам налазе да не морам ићи радити, овај, јер сам била болесна

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала Вам госпођо Петровић, ја немам за сада питања више за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак, Милан Девчић, имају ли или немају питања? Немају? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам заменик тужиоца Небојша Марковић. Мало пре сте на питање браниоца причали о томе, када сте први пут видели Љубана Деветака, после неколико дана, да је тамо било у селу, да је било пуно цивила, па хоћете ли то да ми објасните, каква је то прилика била, шта се дешавало то када је било пуно цивила?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Позивани су цивили да иду радити, без обзира на стање. То сам чула, Љубан је сазвао, то сам чула, нисам видела, већ сутрадан да је сазвао и одржао састанак и објаснио народу да је војна управа, да је полицијски сат, да је он дошао да ради као директор задруге и да се морају радити, без обзира какво је стање, ето то. А Љубана сам видела након једно три, четири дана у центру села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се тада дешавало, јесу тада били и ти цивили присутни или сте само њега срели, то нисам разумео?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Срела сам га пред Месним уредом или општином, како овај, срела сам га, баш сам га срела и поздравила сам се са њим, овај, јер се ми знамо од малих ногу, близу смо као деца живели, поздравила сам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био тада у цивилу или у униформи?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја сам га видела у кишном мантилу, великом шеширу са браон ободом и кишни мантил, а да ли је он био наоружан испод мантила, ја не знам, али није имао тада униформу када сам га ја срела, али не могу Вам точно прецизирати, да ли је то био трећи дан или четврти дан, само после напада сам га видела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Петровић, реците ми, да ли сте знали неке људе који су живели у Ловасу, Данијел Бадањак, Цецилија Бадањак?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Знам, знам, то су били када сам ја из моје улице где сам се ја родила, Цецилија и њихов син Перо и други син који је у Канади са њим сам се играла као мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте сазнали нешто, шта се Данијелу и Цецилији десило?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја не знам, знам да сам чула, односно шаптали, оно мало времена када на улицу провириш, први дан убили су Цецилију и Дану и овај, то сам чула и неког да је тамо био из Товарника, некакав шумар, ја га нисам познала, њих троје да су убили, то су из улице мога брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваш брат, то Вам је рођени брат, Павле Клисурић, је ли тако, да ли Вам је то рођени брат?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њега звали Сава, да ли га је неко звао Сава?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Саво, он је овако се звао, он се родио 1936. године у Берхесову, моја мајка је Хрватица, отац Србин. Пошто је био први син, дали су му Клисурић Павле Саво, јер се родио на Светог Саву, у поноћ, ето има два имена, Клисурић Павле Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Ваш брат у том периоду добио неку униформу, имао оружје?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим, поновите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш брат у том периоду добио униформу, оружје?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Мој брат да ли је имао оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и униформу?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је он то радио, кажете, био је тамо у Месној заједници, шта је он радио у Месној заједници?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па ишао је у село, сви су морали ићи, позвани су, да су сви морали ићи и ишао је он сутрадан напада, ишао је у село да види и онда је обукао и он униформу, дали су му маслинастозелену и дали су му пушку, нека стара пушка, као да је из Првог светског рата, нека велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон устима, даље.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Онда је он добио задужење да ради у Месној заједници, он и Ђуро Продановић, као знате, рад у Месној заједници, у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта на којим пословима, шта су радили?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима, шта су радили у Месној заједници?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Па, радили су тада све што је, па не знам, што се тиче записивања, као службеници некакви, не знам ја, није он мени баш све говорио шта су они тамо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је дао то задужење да то раде, да записују?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Е то не знам ко им је дао задужење, то стварно не знам. Ђуро и он, Ђуро Продановић и он су радили заједно као службеници у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте давали Ваш исказ у току и одговарајући на питања адвоката, прво сте рекли у једном моменту да сте од Вашег брата добили пропусницу.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не, не, ја сам рекла, не не од брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, тако је ушло у аудио запис, да сте од брата ишли са пропусницом, па сте после одговарали да сте ишли у неку кућу Брајковића по пропусницу. Па само реците ми, с обзиром да су то две разлике, да ли Вам је брат дао?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Брат ми је рекао где да идем, да бих добила пропусницу, то сам рекла. У кући Брајковића је војска и да идем тамо и војска ће ми дати пропусницу. Није мени мој брат могао дати пропусницу, ето то су биле пропуснице са жигом војних лица, не могу се ја сетити који је сада тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо имали овде сведоке који су тврдили да су од Вашег брата добијали пропуснице за кретање по селу, да су ишли тамо у Месну заједницу и добијали, тих првих дана, а да су после тога од војске добијали пропуснице.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим Вас поновите ми питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У досадашњем току доказног поступка, било је сведока који су тврдили да су ишли у Месну заједницу и од Саве или Павла Клисурећа добијали пропуснице за кретање по селу, по самом селу.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Да сам то ја изјавила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам шта су други рекли, да је Ваш брат тамо у Месној заједници потписивао те пропуснице.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Могуће, ја не знам, он је мене послао код војске, други дан, трећи дан ме је послао код војске да извадим. Ја знам да сам стајала у реду код Брајковића у кући да бих добила пропусницу, а ја не знам да ли су они издавали, то је била гужва, то је био хаос. Можда он није хтео да мени да пропусницу, што сам му сестра или да тамо долазим у Месни уред,

не знам, не знам, ја нисам рекла да је он мени дао, он мени није дао, дала ми је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, пуномоћник оштећених, да ли има питања? Нема. Да ли има неко од других бранилаца? Нема? Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо, ја сам Градиир Налић, браним Милана Радојчића. Познајете ли Милана Радојчића?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, хоћете гласније?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли познајете Милана Радојчића?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Познајем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли га сретали за време тих догађаја?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте га сретали у октобру и новембру 1991. године?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам, сретала сам га више него и Девчића и ове друге, јесам, сретала сам га.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У каквим приликама, да ли можете да нам кажете само нешто?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја Вам искрено кажем да сам се ја тог младића, тада је он био младић, бојала, он је био мрк, наоружан, нисам онако могла слободно прићи му никада. Ја сам се знала обратити овако и војсци за неку помоћ и тако, али Радојчићу се никада нисам обраћала за ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А осим тога што је био мрк, да ли је он Вама нешто нажао учинио, госпођо?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Мени лично није учинио ништа нажао, али то је било после, моја кћерка је из Босне дошла 1993., када је био рат у Босни, јер ја сам довела моју унучад из Босне, онако је дрско рекао да се она мора њему јавити и ја нисам дозволила да она иде сама код њега, јер сам се бојала да јој не би учинио нешто нажао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте Ви госпођо због тога нешто њега не волите зато што је он био дрзак, кажете, према Вашој кћерки?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви видели или чули да је он извршио неко кривично дело, па да сте стрепели због тога?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Он да је учинио неко кривично дело?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, да.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Не знам, ја нисам видела ништа, ја не знам, али знате како, ја нећу сада говорити како смо ми шапутали међусобно шта је ко радио, да ли су то биле дезинформације, је ли точно или није точно и једноставно, то нећу сада да говорим, али по причама сам га се бојала.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: А није мени, није ништа учинио, да је он мени нешто нажао учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, да ли има? Изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан, госпођо Петровић, чујете ли ме?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Добар дан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Само да ми кажете када је Ваша кћерка дошла из Босне?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: 1993. године у зиму, већ је био тамо негде децембар, пред Нову годину, јер ја сам довела њен.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, то је ван периода који нас интересује, хвала.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Шта Вас интересује?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Мене интересује, да ли сте Ви у то време на неки начин осећали војну управу која Вам је поменута?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јесам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: На који начин?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Пошто ја нисам могла живети у мојој кући, ја сам ушла у напуштену кућу од мога кума Варге Јосипа, имао је велико двориште, кућа је била катастрофа, али било ми је важно, имао је велико двориште и пуно свињаца и кокошињаца, нисам имала примање, требало је прехранити и живети, па сам држала свиње, козе, кокоши, ћурке, од тог сам живела и онда војску сам примила да храним, они су спавали тамо негде у центру села, да храним, кухала сам за војску, овај, њих четворица су радили на рибањацима, па сам кухала за њих, јер искрено да кажем, бојала сам се за живот и свој и мога брата, јер после се променила ситуација, мој брат је пунац од Билога, а довољно је било у Ловасу рећи, прстом да се упре у некога, овај и да се убије. Ја сам се бојала за брата, он ми је један једини брат и Љубан ми је рекао, «кухај, добијаћеш месо, кухај, ради и ево ти војску прими у ту кућу, онда ти неће нико дирети твог брата», ево то је истина, то је била 1991. негде у зиму и у пролеће, док није, негде до маја, једно четири, пет месеци сам ја хранила четири војника из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кажете, ти војници радили су на рибњаку?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Споменули сте да су радили негде ти војници, споменули сте, радили су на рибњаку. Која четворица су радила на рибњаку?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: На рибњаку су радила та четворица са багером.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Припадници војске?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Ја се само извињавам, ја сам јако узбуђена, па пошто сам глуха, од тог зујања још не разумем, зато будите још мало, молим Вас за стрпљење, а ја ћу вам све рећи шта Вас интересује и што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ово да појаснимо, који је то период био када кажете, нека у Вашој кући војска? О ком периоду причамо уопште? Да ли ме разумете, када су то дошли у Вашу кућу и Ви кували за ту неку војску, који је то месец био?

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Јој, ништа нисам разумела. Па негде други месец 1992. године.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Када је окопнио снег.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, госпођо Петровић, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не задржавамо онда, ако је други месец 1992. године. Од оптужених даље, од бранилаца нема више нико питања?

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Вам се госпођо Петровић што сте се одазвали да сведочите.

Сведок КАТИЦА ПЕТРОВИЋ: Добро, могу ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи сведок је Раде Лесковац.

СВЕДОК РАДЕ ЛЕСКОВАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Лесковац, само пар минута, неки од оптужених су изашли, па ћемо Вам узети личне податке, па можемо да кренемо са испитивањем. Ево суд ће Вам узети личне податке, име Вашег оца?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Живојин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Дипломирани политиколог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Станујем у селу Бобота, између Вуковара и Осијека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: 1951. године, Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи суду да ли сте са неким у завади, односно да ли Вам је неко род – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис? Да ли Вам је неко род од њих?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Није ми нико род.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете свој исказ, положићете заклетву, понављајући ове речи које ја изговорим – заклињем се.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: И да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Раде Лесковац, од оца Живојина, по занимању дипломирани политиколог, са пребивалиштем у селу Бобота, рођен 1951. године у Вуковару, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, онда убиства цивила, противзаконита затварања, телесна повређивања у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила приликом овог догађаја. Вас је одбрана Љубана Деветака и Милана Девчића, адвокат Бранкица Мајкић предложила за сведока, па ћете испричати суду у вези ових дешавања каква су Ваша сазнања, да ли познајете неког од оптужених, уколико познајете, из којих ситуација и да ли сте долазили у Ловас, шта сте Ви у то време били и све што Вам је познато у вези тога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Од оптужених познам само Љубана Деветака из Осиека, имали смо заједничког познаника, познатог осиечког адвоката Антуна Фижбаха. Наравно, видео сам га неколико пута у 1991. години или можда једном, не сећам се тачно, све остале не познајем. Сазнања везана на Ловас једино имам што сам читао у штампи и нешто гледао преко телевизије. Иначе никаквих других сазнања везаних за случај Ловас немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колегинице Мајкић.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Опростите, само да кажем да у Ловасу никада нисам у животу био прије рата, а после рата први пут сам отишао након мирне реинтеграције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Лесковац, Бранкица Мајкић, адвокат.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Добар дан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте у овом Вашем уводном делу мање-више и одговорили на питања која сам ја хтела да Вам

поставим, а то је управо да ли сте конкретно у децембру месецу 1991. године били у Ловасу?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не, не, ја сам поред Ловаса, пошто сам студирао у Београду, једино што сам пролазио поред Ловаса, али у самом Ловасу никада прије рата нисам био. Први пута као што сам рекао, мислим да се тачно сећам, дошао сам тек након завршетка мирне реинтеграције.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато можда лице Вукоман Јовановић из Панчева који је 1991. године по његовом казивању био на том подручју и он тврди да сте Ви у Ловасу били на реферисању ког генерала Николе Мандарића?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Па то сам ја прочитао, јер сам пратио мало око суђења, као што пратим сва остала суђења, интересује ме, човек сам још увек у политици, а никада тога господина нисам видео, чини ми се да је он из Панчева, тако је писало?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, из Панчева, рекла сам.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Да ли је Панчевац?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте, јесте.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не, не, никада га нисам видео, не знам ни ко је, а већ сам одговорио да у Ловасу нисам био.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, ја не бих имала за сада питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени, Деветак, Девчић, да ли имају питања, тужилац? Господине Лесковац, јесте ли Ви тада били на некој функцији у време ових критичних дешавања, октобар, новембар 1991. године?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Да, да, у време рушења и распада бивше Југославије, ја сам у тадашњој Влади Славоније, Барање и Западног Срема радио као заменик министра за информисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, као заменик министра за информисање, какве су биле активности Владе САО Славоније, Барање и Западног Срема у том периоду где је било седиште, да ли су постојала министарства, када су оформљена и посебно ме занима Министарство одбране?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: С обзиром да сам био заменик министра, менн посао саме Владе и рад у Влади није толико познат, али знам да су постојала министарства, а да је конкретно када сте ме питали за Министарство одбране, јесте постојало је и мислим да су они радили све у складу са тадашњим Савезним законом за народну одбрану који је у то време постојао, као што је постојала и Социјалистичка Федеративна Република Југославија,

као што су и сви ти људи који су долазили из Србије, долазили да попуне резервни састав Југословенске народне армије, јер су армију напустили Хрвати и Муслимани и неко је требао да попуни те празнине које су настале. У складу са Савезним законом о народној одбрани, они су одмах пријављивали надлежној војној команди. Ја мислим, нисам толико прецизно упознат, да је то Миистарство за одбрану радило у складу са тим Савезним законом и на овај начин на који сам мало пре изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је Велика народна скупштина Српске области 25. септембра 1991. године донела Закон о министарствима?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не знам то, заиста нисам томе присуствовао, можда и јесам. Знате, не могу да се сетим тачно, био сам на скупштинама, ретке су биле када нисам био, ако имате ту у материјалима да је донешен такав закон, онда је сигурно донешен. Сада, ја се не могу прецизно сетити да ли сам био или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја то имам у материјалима, па желим нешто конкретније да Вас питам, ко је био министар одбране у то време?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Јао, то ми је мало тешко питање. Ако Ви имате написано, молим Вас, Ви ме подсетите, ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помиње се неки Илија Којић овде у овој.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Јесте, јесте, ја мислим да је био Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, према овом Закону, како је овде споменуто, у неком члану 6 за организовање и функционисање ТО, да је било задужено Министарство одбране?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Па гледајте, ја сам врло једноставно објаснио како је функционисао комплетан систем. За нас је у то време *de facto* и *de jure* постојала Социјалистичка Федеративна Република Југославија, постојао је Савезни закон о народној одбрани, постојала је Југословенска народна армија као чувар суверенитета и интегритета Југославије, а Веће Славоније, Барање и Западног Срема је основало своја министарства и то Министарство је радило у складу са тим Савезним законом о народној одбрани. Ми смо били део Југославије и тако смо се и понашали, тако да сам сигуран да сј сви закони који су донешени, донешени у складу са тим Савезним законом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли пуномоћник оштећених питања?

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Добар дан, господине Лесковац, Марина Кљајић, пуномоћник оштећених. Имала бих за Вас неколико питања, наиме, желела бих да ми објасните, да ли сте Ви нешто у том периоду радили на терену у вези прикупљања неких информација везаних за догађања у Антину и Тординцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у, молим Вас, само мало.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: То су ми питање поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Антин, Тординце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то има везе са оптужницом нашом?

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Има везе, јер у белешкама које се налазе у списима.

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Антуна Ловрића?

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, господине Лесковац, уколико се нешто не односи на предмет оптужбе, нећемо о томе расправљати. Изволите.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: У белешкама од господина Ловрића постоји податак да је сведок прикупљао податке о злочинима који су се ту догађали у вези наводног подношења кривичних пријава. Чисто ме занима, да ли је можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо са Антином, немам ја времена да испитујем.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли је можда прикупљао и за Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питајте, немојте да питате за Антин.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Ако кажем за Ловас, онда кажете да постављам сугестивна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте поставили за Ловас, него сте поставили за Антин и нешто, питајте конкретно за Ловас.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Јесте ли прикупљали некакве податке?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Госпођо суткиња, дужан сам само да ако дозволите мало шире објасним, очекивао сам ово питање. Зато што сам као човек који се бави политиком, наравно пратим сва суђења за ратне злочине и ова у Хрватској и у Србији. Дошао сам случајно до материјала са Вашег суда, у коме су у доказном поступку достављене војне забелешке господина који мислим да је сада покојни, то је бивши пуковник ЈНА Ловрић Антун. Сада бих желео да питам ову госпођу из Тужилаштва, да ли се ради о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште се не ради о томе и одговорите на конкретно питање, да ли сте Ви скупљали неке материјале везано за злочине у Ловасу?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не, не, мени су материјали са терена достављани путем одређених људи који су били у регуларним јединицама Југословенске народне армије. Ја сам се бавио информисањем и као помоћник министра за информисање сам добијао из прве руке информације. Наравно, информације су ми давале селективно шта су одлучили да ми кажу, то сам добио, што нису, нисам, али молим Вас само да објасним за ове забелешке које сам сам видео. Тај пуковник Ловрић Антун написао је, то је његова забелешка, 14.04.1992. године, да сам ја дошао код неког официра и тражио касете о снимљеним злочинима у селу Антин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ме уопште не занима. Колегинице реците.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја сам хтела, судија, начелно да питам везано за ту бележницу, ја сам једном приликом саслушања, да ли Васиљевића или кога хтела да поставим питање у вези тога, у вези конкретних белешки Ловрића, Ви сте ми рекли да то није доказ који се користи у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није доказ, није се ни позвала ни на каквј бележницу, него за.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Да постоји у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што је прочитано као доказ, може да буде доказ, нити ме занима Антин, ја Вас молим да се ограничите на Ловас.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: У реду. Питала бих Вас да ли сте у периоду везан за оптужницу, значи октобар, новембар 1991. године, добијали извештаје са терена из Ловаса?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не, нити из Ловаса, нити сам тражио било какве податке из Антина и Тординаца и тамо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас интересује Ловас, не интересује нас ништа даље од тога. Нисте, идемо даље.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: А реците ми у том комплетном периоду, било какве информације за Ловас?

Сведок РАДЕ ЛЕСКОВАЦ: Не, нисам добио никакве информације за Ловас.

Пун.оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: У реду, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од бранилаца или од оптужених? Нема нико. Онда смо завршили са овим сведоком који очигледно нема никаквих сазнања за предмет оптужбе.

Довршено испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захвљујем Вам се, господине Лесковац, што сте се одазвали да сведочите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11,15 часова и наставак одређује за дан:

**30. септембар 2011. гдине,
са почетком у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА